Šventasis Gralis
VALENSIJOJE

ISPANIJA, XII–XIII A.

Šis brangus objektas visada buvo fantastinių istorijų ir romanų, tokių kaip Apskritojo stalo riterių legenda Anglijoje, istorijos apie Percevalį Prancūzijoje ir Parzivalį Vokietijoje XII–XIII a., centre. Jis minimas XIX a. vokiečių kompozitoriaus Vagnerio, XX a. britų rašytojo B. Cornwello kūryboje ir kitur.

Valensijos Šventoji taurė

Dokumentas apie Šventosios taurės priėmimą Valensijos katedroje 1437 m.

Jono Ribera užrašo tekstas, kuriame jis patvirtina, kad „iki šiol Šventoji taurė saugoma mūsų katedroje“.

Jonas Paulius II bučiuoja Valensijos Šventąjį Gralį

Kelias, kuriuo keliavo Šventoji taurė

Valensijos katedra

Paskutinė vakarienė. Juan de Juarez. Prado muziejus (Madridas)

Valensijos Šventasis Gralis – tai galimai taurė, kurią Jėzus per Paskutinę vakarienę su apaštalais naudojęs eucharistiniam vynui, tai yra savo Kraujui, konsekruoti ir atnašauti. Jis taip pat tapatinamas su taure, į kurią Juozapas iš Arimatėjos surinkęs ant kryžiaus kabojusio Jėzaus Kraują.

Skirtingose kalbose Gralis vadinamas įvairiai: San Greal, Holy Grail, Sangreal Anglijoje, Sanct Graal ir Saint Graal antikinėje ir šiuolaikinėje prancūzų kalbose, Gral ir Graal vokiečių kalboje. Aostano slėnio grolla leksiškai susijęs su Graliu ir panašus į lotynišką gradalis o gratalis – vaza arba stiklas.

Iš daugelio šaltinių žinome, kad, praėjus keliems šimtmečiams po Kristaus mirties, Šventasis Gralis buvo rodomas krikščionių piligrimams Jeruzalėje.

Anot Arculo, prancūzų

vyskupo, gyvenusio Šventojoje Žemėje 720 metais, pasakojimo, Jeruzalės Šventojo Kapo bažnyčioje buvo saugoma taurė, kurioje pats Viešpats konsekravo savo Kraują.

Garbingasis Beda priduria, kad taurė buvo apsaugota tinklu ir ją buvo galima paliesti bei pabučiuoti pro angą. Niekas tiksliai nežino, kada taurė buvo išvežta iš Jeruzalės, greičiausiai – dar septintame amžiuje. Šiandien stebuklingoji taurė, iš tradicijos tapatinama su Šventuoju Graliu, saugoma ir tikintieji gali ją pamatyti Valensijos miesto katedroje esančioje gotikinėje Šventosios taurės (Santo Caliz) koplyčioje.

Šį brangų objektą sudaro skirtingos dalys: apversta karneolinės taurės dalis yra pagrindas, kotelis praturtintas brangakmeniais, o viršutinė dalis yra taurė, ji taip pat iš karneolio. Šios dalys tyrinėtojų priskiriamos skirtingoms epochoms. Taurė yra pati seniausia, sunkiausiai datuojama ir įdomiausia dalis. Ant pagrindo yra užrašas arabų kalba, kurio interpretacija kelia abejonių. Tačiau tai galėtų būti dar vienas įrodymas datai nustatyti.

Pasak profesoriaus Salvadoro Antunano, „kai žinome Šventojo Gralio taurės paslaptį, suprantame, kad joje pačioje nėra nieko slapto ar ezoterinio. Šios brangios taurės istorija susijusi su dramatiškiausiu ir didingiausiu kada nors žmonijos išgyventu įvykiu – Žodžio, tapusio žmogumi ir Eucharistija, istorija.“

© 2006, Istituto San Clemente I Papa e Martire / The Real Presence Association, Inc.

Šventasis Gralis

VALENSIJOJE

ISPANIJA, XII–XIII A.

Valensijos Šventasis Gralis – tai galimai taurė, kurią Jėzus per Paskutinę vakarienę su apaštalais naudojo eucharistiniam vynui, tai yra savo Kraujui, konsekruoti ir atnašauti. Ji taip pat tapatinama su taure, į kurią Juozapas iš Arimatėjos surinko ant kryžiaus kabojusio Jėzaus Kraują.

Valensijos katedroje saugoma brangioji monstrancija

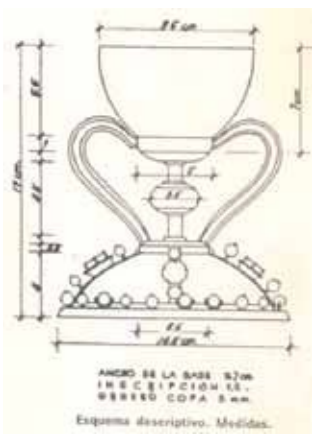

© 2006, Istituto San Clemente I Papa e Martire / The Real Presence Association, Inc.